

Bisnesnaisen uusi alku

Elvi Rangell oli näyttävästi pukeutuva hotellinjohtaja, joka lähti opiskelemaan taiteilijaksi huppari yllään. Uusin työ toi vaatekaappiin heiluvat helmat.

Sami Sykkö

MIKÄ TYILI?

Pukeutumisessani on ollut kolme kautta. Bisnestyyli, taiteilijatyylä ja nyt uusi vaihe, jolla ei vielä ole nimeä.

Toimin Palace-hotellin toimitusjohtajana kymmenen vuotta. Töissä minulla oli aina bisnesvaatteet: leninki, jakkupuku tai housupuku. Pukeuduin niin, ettei huomio kiinnittynyt minuun.

Palace oli 1990-luvulla instituutio ja edusti huippua Suomen hotellien ja ravintoloiden joukossa. Asiakkaina oli kovia nimiä, esimerkiksi Margaret Thatcher, François Mitterrand, Boris Jeltsin ja meidän presidenttimme. Ja tietysti Ruotsin kuningasperhe. Palvelun tasokin oli niin korkea, että sanomalehti silitettiin, jos asiakas niin toivoi.

Käytin Palace-vuosinani paljon Cerrutia, Armania, Escadaa ja Valentinoa. Iltapuvut olivat Chloen ja Givanchyn muotitaloista. Olen hyvien materiaalien, istuvien leikkausten, pelkistetyn tyylin, selkeiden kuosien ja puhtaiden värien ystävä. En ole koskaan viihtynyt röyhelöissä.

Kun lähdin Palacesta 2001, entinen kollega tuli vastaan ja ihmetteli, olinko jotenkin pienentynyt. Minulla oli jaloissani citylenkkarit, eikä hän ollut koskaan nähnyt minua ilman korkokenkiä. Olen tainnut syntyäkin korot jalassa.

Menin toimitusjohtajan uran jälkeen kuvataidekouluun opiskelemaan ja pukeutumiseni muuttui täysin. Jouduin yhtäkkiä tyylikriisiin. Bisnesvaatteet eivät sopineet koululaiselle, joten pukeuduin farkkuihin, neuleisiin ja huppareihin. Tuntui kivalta pukeutua niin kuin muutkin ja kuulua joukkoon.

MIKSI JUURI TÄMÄ TYILI?

Opiskeluvuosina minulla ei ollut sosiaalista elämää, mutta valmistuttuani 2007 aloin taas tavata ihmisiä ja jouduin miettimään, millainen pukeutuja olen.

Oopperan ensi-illat ovat tietysti muuta, mutta arkena pukeudun nyt mielelläni kotelomekkoihin tai naiselliseen kellomaiseen leninkiin. Helmat saavat heilua. Liikeuran jälkeen en ole juuri käyttänyt pitkiä housuja.

Kolmas elämäni alkoi vuonna 2009, kun lähdin opiskelemaan ravintovalmentajaksi. Asiakkaita tavatessani ja luentoja pitäessäni olen huomaamattani palannut lähem-



Charles Jourdanin kengät on hankittu 20 vuotta sitten.

mäs bisnespukeutumista – ja nautin siitä.

Olen jopa palauttanut käyttöön joitakin vanhoja vaatteitani, jotka ovat säästyneet muutoissa. Vaatteiden kanssa voi toimia niin kuin taulujenkin kanssa: välillä ne pitää pistää lepäämään, jotta ne tuntuvat taas melkein uusilta.

MITÄ MAKSAA?

Ajattelen niin, että ihminen voi ostaa kalliatkin vaatteita, mutta se edellyttää sitä, että pitää mittansa.

Olen aina rakastanut kauniita asuja eikä niiden tarvitse maksaa paljon.

Nykyisin käytän Bossia, Kenzoa, Max Maraa, Versacea, mutta en osta merkkiä vaan kivalta tuntuvia vaatteita. Toissatvena asuin Pariisissa ja silloin herkutelin alennusmyynneissä. Saatoin löytää 800 euron Armanin jakun puoleen hintaan.

Suuri unelmani on mennä Chanelille ja ostaa Karl Lagerfeldin klassikkojakku ja leninki. Onneksi Chanel tekee lenkkikenkiäkin, joihin minulla saattaa olla jopa varaa.

"Liikeuran jälkeen en ole juuri käyttänyt pitkiä housuja."



Elvi Rangellin yllä on 25 vuotta vanha Escadan jakku ja Armanin puoleen hintaan ostettu silkkileninki parin vuoden takaa. Dolce & Gabbanan kengät ja Pradan laukku ovat noin 10 vuotta vanhat. Maalaus Uuden alku on esillä Rangellin näyttelyssä galleria Contempossa Helsingissä.